

gennem årene har været involveret i, fordi førerne har siddet alt for mange timer bag rattet, så finder jeg § 58 interessant. Det fremgår således af bemærkningerne til § 58, 2. afsnit, at selvstændige, der fører eget køretøj, kan omfattes af særlige hviletids- og arbejdstidsregler. Det er efter vores opfattelse en rigtig tankegang.

I det kommende udvalgsarbejde vil vi søge nærmere svar på, hvordan disse regler kan føres ud i praksis, og hvilken betydning de får for færdselssikkerheden. Man skal jo huske på, at et stort køretøj er et farligt værktøj, uanset om det er i hænderne på en ansat chauffør eller på ejeren.

Som sagt tilslutter vi os forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Der er her som bekendt tale om en implementering af EF-direktivet om arbejdsmarkedsforhold. Vi skal derfor ikke bruge lang tid på at diskutere, om det er en ønskelig ændring eller ej, da der ikke er tale om substantielle ændringer af arbejdsmiljøloven.

Det skal dog lige med for god ordens skyld, at vi generelt ønsker at implementere direktiver på dette område via den frie aftaleret mellem arbejdsmarkedets parter, således at de finder frem til en acceptabel fælles løsning, som også er acceptabel for såvel EU som for den enkelte arbejdsplads' faktiske forhold.

I den forbindelse synes jeg, at vi først og fremmest kan notere os, hvad der ikke er reguleret med dette lovforslag, nemlig områder, som ikke i forvejen er omfattet af arbejdsmiljøloven. Der er altså på en måde ikke tale om en ny regulering af et nyt område, men udelukkende om en implementering af visse ændringer som forudsat af direktivet.

Vi kan som sagt godt undlade en længere diskussion om nødvendigheden af direktivet og den deraf følgende stramning af arbejdsmiljøloven, for så vidt angår hvileperioder og fridøgn. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke ønsker for megen forbudsregulering på dette område, og det er ikke kun, fordi det ofte ender i en masse bureaukrati, men fordi det grundlæggende er i strid med retten til selv at bestemme sin arbejdstid, altså i strid med en fundamental frihedsrettighed.

På den anden side har vi jo accepteret, at der skal gælde en vis minimumsgrænse for, hvad der er ret og rimeligt, og den er så med dette lovforslag blevet ændret, dog stadig væk inden

for rimelighedens grænser. Jeg skal ikke her på Det Konservative Folkepartis vegne stå og definere, hvor grænsen går for yderligere regulering.

Som sagt ønsker vi, at man overlader det væsentligste til dem, der rent faktisk er involveret, nemlig arbejdsmarkedets parter. Dette er også sket på en anden måde, nemlig ved, at de forskellige foreninger, som er repræsenteret i Arbejdsmiljørådet, har haft mulighed for at spille en meget aktiv rolle i lovforslagets endelige udformning.

Det er derfor også med tilfredshed, at vi som konservative hæfter os ved det afsluttende afsnit i lovforslagets bemærkninger, hvor det fremhæves, at man ved aftaler kan fravige bestemmelserne om den daglige hviletid og det ugentlige fridøgn.

Sidst, men ikke mindst er det vores håb, at der ikke kommer erhvervsøkonomiske konsekvenser af dette. Eller for at sige det for almindelige danskere: Det skal ikke blive dyrere at drive virksomhed, end det er i forvejen.

Charlotte Antonsen (V):

Lovforslaget her vedrører jo EF-direktivet om arbejdstid, og jeg vil godt som indledning minde om, at Venstre stemte imod dette direktivforslag, fordi vi faktisk mener, at det er alt for detaljeret til, at EU skal blande sig.

Men når det så er sagt, vil jeg samtidig sige, at vi er indstillet på at implementere direktivet, selv om vi altså stemte imod det. EU er et forpligtende samarbejde, så der skal meget til, før Venstre vægrer sig ved at implementere beslutninger truffet i EU.

Det bedste ved lovforslaget er faktisk det, der ikke er med, fordi lovforslaget i dag jo markerer en historisk beslutning om, at vi nu i Danmark benytter den metode, man har i EU til at implementere EF-direktiver, nemlig ved hjælp af aftaler mellem parterne. Det er jo, hvad Folketinget ved en dagsorden den 30. november 1993 bad om, og det er så det, arbejdsministeren nu i praksis lægger op til, at vi gennemfører. Det er vi glade for.

Vi mener, at Traktaten i dag har taget nærhedsprincippet, subsidiaritetsprincippet ind, og dermed er der en mulighed for, at landene vælger at implementere på forskellig vis: Nogle lande ved lovgivning, andre lande – som Danmark, der har en god overenskomstdekning – ved hjælp af aftaler. Vi har også hørt, at den tidligere kommissionsformand, Jacques Delors, allerede i